

**UCHWAŁA NR 54
RADY NAUKOWEJ DYSCYPLINY NAUKI PRAWNE**

z dnia 7 czerwca 2021 r.

**o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego
dr. Krzysztofowi Glibowskiemu
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne**

Na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jednolity: Dz.U. z 2017 r. poz. 1789, dalej: ustawa o stopniach i tytule), w związku z art. 179 ust. 1 i ust. 3 pkt 1 i pkt 2 lit. b ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 r. poz. 1669 z późn. zm.), w związku z § 2 ust. 2 i § 5 ust. 1 uchwały nr 481 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 16 października 2019 r. w sprawie określenia sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora oraz stopnia doktora habilitowanego na Uniwersytecie Warszawskim (Monitor UW z 2019 r. poz. 340 z późn. zm.), Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne, w składzie jak w załączniku, na podstawie opinii komisji habilitacyjnej w składzie:

- 1) prof. dr hab. Piotr Łaski – przewodniczący,
 - 2) dr hab. Dawid Sześciło – sekretarz,
 - 3) prof. dr hab. Janina Ciechanowicz-McLean – recenzent,
 - 4) dr hab. Cezary Banasiński, prof. UW – recenzent,
 - 5) prof. dr hab. Bartosz Rakoczy – recenzent,
 - 6) dr hab. Aneta Suchoń, prof. UAM – członek komisji,
 - 7) prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska – członek komisji,
- z dnia 23 kwietnia 2021 roku w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego,
odmawia dr. Krzysztofowi Glibowskiemu nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule, uchwała w przedmiocie odmowy nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego jest podejmowana w głosowaniu tajnym i zapada bezwzględną większością oddanych głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania.

Poddano pod głosowanie uchwałę o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Krzysztofowi Glibowskiemu, mając stosownie do art. 18a ust. 1 ustawy o stopniach i tytule, za podstawę konkluzję opinii komisji habilitacyjnej. W głosowaniu tajnym nad odmową nadania dr. Krzysztofowi Glibowskiemu stopnia doktora habilitowanego głosowały 22 osoby, uprawnionych do głosowania było 37 osób. Za odmową nadania stopnia doktora

habilitowanego oddano 18 głosów, przeciw odmowie oddano 0 głosów, wstrzymały się od głosu 4 osoby.

Wobec tego bezwzględną większością głosów, przy obecności więcej niż połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania, odmówiono dr. Krzysztofowi Glibowskiemu nadania stopnia doktora habilitowanego.

Członkowie Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne mieli dostęp do akt sprawy i dysponowali zarówno dokumentacją wniosku habilitacyjnego, recenzjami, jak i dokumentacją wytworzoną przez komisję habilitacyjną. Zostali też poinformowani o dotychczasowym przebiegu postępowania, w szczególności o konkluzjach sporządzonych recenzji oraz o negatywnym wyniku głosowania na forum komisji habilitacyjnej. W wystąpieniu sekretarza komisji habilitacyjnej przytoczono najważniejsze argumenty podnoszone w trakcie obrad komisji habilitacyjnej, jak też zreferowano wątpliwości prawne związane z procedowaniem w sprawie, które przyszło komisji habilitacyjnej rozstrzygać.

W trakcie długiej, pogłębionej i wielowątkowej dyskusji, która odbyła się w tej sprawie na posiedzeniu Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne i której przebieg szczegółowo został przedstawiony w protokole z tego posiedzenia, decydujące okazały się argumenty przemawiające przeciwko nadaniu stopnia naukowego, nawiązujące do treści poszczególnych recenzji oraz ustaleń sformułowanych w toku prac komisji habilitacyjnej. Wśród szczegółowych zastrzeżeń i wątpliwości podnoszonych w dyskusji wskazywano, że:

- dorobek naukowy Habilitanta jest skromny pod względem jakościowym i ilościowym, obejmuje kilkanaście publikacji, w tym rozdziały w podręcznikach oraz publikacje sprzed uzyskania stopnia doktora;
- w monografii „Białe certyfikaty i świadectwa efektywności energetycznej w UE: analiza porównawcza regulacji systemowych przyjętych w Wielkiej Brytanii, Francji, we Włoszech i w Polsce” brakuje jasno określonego celu badawczego, tezy badawczej czy jasno określonych pytań badawczych; mimo że doceniono trafność wyboru obszaru badań, który uznano za ważny i aktualny, to jednak przedstawienie przepisów z różnych porządków prawnych i ich ogólną analizę uznano za niedostateczną na monografię habilitacyjną;
- przedstawienie samej konstrukcji świadectw energetycznych nawet przy użyciu dobrego rzemieślniczego warsztatu prawniczego to za mało na uznanie, że jest to rozprawa stanowiąca istotny wkład w rozwój nauki prawa administracyjnego;
- pierwsza część pracy zawiera głównie raport z analizy stanu prawnego w różnych państwach, pewne wartości naukowe ujawniają się dopiero w drugiej części pracy;
- cel badawczy nie znajduje odzwierciedlenia w tytule książki, który jednoznacznie sugeruje analizę porównawczą systemów białych certyfikatów w różnych państwach europejskich; jednak analiza porównawcza w pracy nie występuje; praca stanowi przegląd rozwiązań w różnych państwach bez elementu zastosowania metody porównawczej;
- w monografii zabrakło odniesień do literatury opublikowanej w językach obcych, literaturze krajowej poszczególnych państw, które były przedmiotem omówienia; zwrócono uwagę na pominięcie w analizie rozwiązań z innych państw literatury z tych krajów; opis bazuje głównie na źródłach anglojęzycznych, nawet gdy mowa jest o rozwiązaniach we Włoszech;
- monografia ma charakter deskryptywny, koncentruje się na opisie instytucji prawnej białych certyfikatów w różnych porządkach prawnych, ale bez realizacji jasno określonego celu badawczego, opartego na solidnym teoretycznym fundamencie;
- odnosząc się do pozostałego dorobku naukowego Habilitanta, zwrócono uwagę, że obejmuje on kilkanaście pozycji, brak jednak publikacji w czasopiśmie naukowych; dorobek składa się głównie z rozdziałów w podręcznikach i pracach zbiorowych; w wykazie znalazły się publikacje sprzed uzyskania stopnia doktora, które nie mogły być brane pod uwagę jako dorobek oceniany w postępowaniu habilitacyjnym;

- w recenzjach członków komisji habilitacyjnej pojawiły się zarzuty deskryptywności albo braku oryginalności; zauważono, że do dorobku naukowego Habilitant zaliczył swoje artykuły w *Gazecie Prawnej*, a także to, że dorobek jest dublowany przez kolejne wydania;
- w wykazie opublikowanych prac naukowych Habilitant nie podał stron, które obejmują wskazane publikacje, brak także wiedzy, czy Habilitant miał wystąpienia na konferencjach;
- dostrzeżono braki dokumentacyjne, np. brak wskazanego procentowego udziału w publikacjach;
- nie można określić, ile Habilitant miał wystąpień konferencyjnych, ponieważ nie rozróżnia swojego udziału czynnego i biernego w konferencjach; Habilitant wskazał, że uczestniczył w kilkunastu konferencjach naukowych, ale nie określił charakteru uczestnictwa, nie podał tytułów referatów, z jakimi na tych konferencjach występował;
- Habilitant nie przejawiał innej aktywności badawczej, takiej jak projekty badawcze czy współpraca z zagranicznymi ośrodkami naukowymi;
- dostrzeżono brak obecności Habilitanta w międzynarodowym obiegu naukowym;
- podkreślono, że praca jest nie w pełni na temat, dominuje w niej opis mający charakter ekspertyzy; Habilitant opisuje stan prawny w czterech państwach i Polsce, ale tych regulacji nie porównuje; monografia prezentuje opis podstawowych informacji, które można znaleźć w innych miejscach; znajdują się w książce fragmenty, które nie wiadomo w jakim celu zostały napisane;
- zwrócono uwagę, że tytuł rozprawy nie ma związku z treścią; zakresłone przez Habilitanta cele częściowo są realizowane w treści, jednak Habilitant nie odnosi się do samego tytułu monografii;
- dostrzeżono niekonkluzywny sposób wypowiedzi Habilitanta;
- deskryptywność wypowiedzi potwierdza, że Habilitant nie opanował metody prawnoporównawczej; wystawianie bez pogłębionego studium różnic i podobieństw kilku porządków prawnych, nie wiadomo czy reprezentatywnych, oznacza, że w pracy wystąpił problem metodologiczny.

Uwzględniając powyższe, Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne uznała, kierując się przesłankami nadania stopnia doktora habilitowanego wynikającymi z art. 16 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule oraz mając na względzie kryteria określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wzwyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. z 2011 r. nr 196, poz. 1165), że przedstawiony w postępowaniu habilitacyjnym dorobek naukowy, mimo pewnych zalet monografii podnoszonych też w dyskusji na posiedzeniu Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne, nie wnosi znacznego wkładu Habilitanta w rozwój dyscypliny nauki prawne, a jego aktywność naukowa nie może być uznana za istotną – w rozumieniu art. 16 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule.

W konsekwencji Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne stwierdziła, że dr Krzysztof Glibowski nie spełnia wymagań stawianych osobom ubiegającym się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauki społeczne, w dyscyplinie nauki prawne.

Wyjaśnienia wymaga, że uchwały podejmowane w toku procedury habilitacyjnej są podejmowane przez uprawnione osoby przy zachowaniu tajności głosowania. Charakterystyczną zaś cechą tego sposobu podejmowania decyzji w sprawie jest fakt, że członkowie organu prowadzącego postępowanie głosują niejawnie. I właśnie dlatego uzasadnienie decyzji nie może być wyczerpujące, ponieważ znany jest tylko wynik, natomiast nieznane są motywy, jakimi kierowali się głosujący (J.P. Tarno, *Rola odpowiedniego stosowania przepisów k.p.a. w postępowaniach w sprawach stopni naukowych (wybrane zagadnienia)*, „Zeszyty Naukowe Sądownictwa Administracyjnego” 2011, nr 6, s. 22, por. s. 30). Możliwe jest zaś przytoczenie argumentów podniesionych w dyskusji, utrwalonych w protokole z posiedzenia, co uczyniono w niniejszym uzasadnieniu.

Pouczenie

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule, od niniejszej uchwały przysługuje odwołanie do Rady Doskonałości Naukowej, w terminie miesiąca od dnia doręczenia uchwały wraz z uzasadnieniem. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne.

Przewodniczący Rady Naukowej Dyscypliny
Nauki Prawne

prof. dr hab. Robert Grzeszczak

